

שהוא בינה, תשובה, ו' תשוב
לה', שהיא מעשה בראשית,
והיא ל"ב אלהים. וישתלים יהוה,
ובה תהיה לכם מנוחה ונחת
מהכל, ובה שבת וינפש.

ובה יכלל יה"ו, ומשום זה ויכלו
- שלמות הפל. בה נברא כל
העולם, ועליה עומדים שמים
וארץ והים וכל הבריות שנבראו,
שפתיב (בראשית ב) אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם, בה'
בראם. ואם היא תתרחק מהעולם
אפלו רגע, הכל יחרב ויתבטל,
ולא תהיה עמידה לעולם.

ה' זאת לא תלך מהגוף, ובו הוא
עומד. וכשהיא תלך ממנו, הוא
סם המות יבא וישרה עליו,
שתקרא טמאה, נבלה, פסולה,
מלאך המות, חשך, אפלה,
ושורה על גוף האיש. ובאותו
זמן נקרא האדם מת, וסוד הדבר
- (יחזקאל יח) כי לא אֶחַפֵּץ בְּמוֹת
הַמֵּת נָאִם ה' אֱלֹהִים וְהִשִּׁיבוּ
וְחַיּוּ.

כל מצוות עשה שהיו עתידות
לשרות ברמ"ח איבריו, כלן
מתאבלות עליו, וסוד הדבר -
(ישעיה נז) דרכיו ראיתי וארפאהו
וגו', ולאבליו. מה זה ולאבליו?
אלו רמ"ח איברים שמתאבלים
עליו, שהם דמות עליונה ששורה
על ראשו, שבה שורה הו"ה.
שכמו שיש דמות טובה על צדיק
ומנהיגה אותו לכל מעשים
טובים לזכותו לעולם הבא, כף
יש דמות רעה על ראש הרשעים
להנהיגם במעשים רעים, שיִרְשׁוּ
גיהנם. ומשום זה יש הכל ויש
הכל. יש הכל טוב, שנאמר בו
פי על כל מוצא פי ה' יחיה
האדם. ויש הכל רע, שנאמר בו
גם זה הכל ורעות רוח.

ובא וראה, במעשי האדם נודע הפרצוף שעליו ופרצוף פניו. והכרת פניהם
ענתה כם. בדמות נודע פרצוף החיה ששורה עליו, אם הוא אריה, או שור, או נשר, או אדם.

כֹּחַ הַיְרָאָה וְהַאֲהָבָה וְהַתּוֹרָה יִתְחַזַּר יְהוָה דְּאִיהוּ בִּינָה
תשובה, ו' תשוב לגבי ה', דאיהו עובדא דבראשית.
ואיהי ל"ב אלהים. (דף קכ"ג ע"א) וישתלים יהוה ובה יהא
לכון נייחא מפלא, ובה שבת וינפש.

ובה יתכליל יה"ו, ובגין דא ויכלו: שלימו דכלא. בה,
אתברי כל עלמא, ועלה קיימין שמיא וארעא וימא
וכל ברין דאתברון, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם, בה' בראם. ואם היא אתרחקת
מעלמא אפילו רגעא, כלא אתחרב ואתבטל, ולא הוי
קיומא בעלמא.

האי ה' לא תיזיל מגופא, ובה קיימא וכד היא תיזיל
מיניה, הוא סם המות תיתי ותשרי עליה, דתתקרי
טומאה, נבלה, פסולה, מלאך המות, חשך, אפלה,
ושריא על גופא דבר נש. ובההוא זמנא אתקרי בר נש
מת. ורזא דמלה, (יחזקאל יח) כי לא אֶחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת
נָאִם יי אֱלֹהִים וְהִשִּׁיבוּ וְחַיּוּ.

כל פקודין דעשה, דהוו עתידין לשריא ברמ"ח אברין
דיליה, פלהו מתאבלין עליה. ורזא דמלה, (ישעיה נז)
דרכיו ראיתי וארפאהו וגו'. ולאבליו. מאי ולאבליו.
אילין רמ"ח אברין, דקא מתאבלין עליה, דאינון דיוקנא
עלאה דשריא על רישיה, דבה שריא יהו"ה. דכמה דאית
דיוקנא טבא על צדיק, ומנהיג ליה לכל עובדין טבין,
לזפאה ליה לעלמא דאתי. כף אית דיוקנא בישא, על
רישא דחייביא, לאנהגא לון בעובדין פישין, דירתון
גיהנם. ובגין דא אית הכל ואית הכל, אית הכל טב,
דאתמר ביה, (דברים ח) פי על כל מוצא פי יי יחיה האדם.
ואית הכל ביש, דאתמר ביה (קהלת ב) גם זה הכל ורעות
רוח.

ותא חזי בעובדין דבר נש אשתמודע פרוצופא, דאיהי
עליה, ופרצופא דאנפוי. הדא הוא דכתיב, (ישעיה